

EXTRA OPSLAGRUIMTE
BIJ BELGOPROCESS

Uitbreiding opslaggebouw in gebruik genomen

NIRAS en haar industriële dochteronderneming Belgoprocess zorgen op de site in Dessel voor extra opslagcapaciteit van radioactief afval. Eind vorig jaar werd alvast een eerste nieuwbouw in gebruik genomen: een opslagmodule voor laagactief afval met een capaciteit van zo'n vijfduizend vaten.

In afwachting van een definitieve berging wordt het radioactieve afval in ons land opgeslagen in aangepaste gebouwen bij Belgoprocess in Dessel. Dat is een veilige, maar tijdelijke oplossing. Voor het beheer op lange termijn werkt NIRAS aan duurzame alternatieven. Net als bij het kortetermijnbeheer van het afval staat de veiligheid van mens en milieu daarbij centraal.

7,5 miljoen euro

"Voor het laag- en middelactieve kortlevende afval wordt een

duurzame oplossing steeds concreter", weet Marnix Braeckeveldt van NIRAS. "Dat afval gaat de komende decennia naar een oppervlaktebergingsinstallatie. De vergunningsprocedure voor die installatie neemt meer tijd in beslag dan verwacht omdat we het veiligheidsdossier – het belangrijkste onderdeel van de vergunningsaanvraag – nog aanvullen met bepaalde plannen, procedures en documenten. Bovendien kregen we de opdracht om enkele bijkomende studies en evaluaties uit te voeren."

"Om de periode tot de opstart van de berging te overbruggen, hebben we daarom een van onze opslaggebouwen uitgebreid met een extra module. Die biedt plaats aan ongeveer vijfduizend vaten met laagactief afval. Eind vorig jaar werd de module in gebruik genomen, en dat was vroeger dan gepland."

De werf is dan ook erg vlot verlopen, zowel technisch als op het vlak van veiligheid en kwaliteit. NIRAS stond in voor de financiering van

WIST JE DAT ...

radioactief afval vaak
lijkt op huishoudelijk
of industrieel afval?

“Door de constante luchtvochtigheid in de module wordt het laagactieve afval er in optimale omstandigheden opgeslagen.”

MAARTEN HOUBEN,
BELGOPROCESS

“Dankzij de extra opslagmodule kunnen we de periode tot de opstart van de oppervlakte-bergingsinstallatie overbruggen.”

MARNIX BRAECKEVELDT,
NIRAS

het project: aan het gebouw hangt een prijkaartje van zo'n 7,5 miljoen euro.

Meer dan doorsnee

Voor dat bedrag krijg je meer dan een doorsnee industriële hal. Maarten Houben van Belgoproces legt uit wat de nieuwe opslagmodule zo bijzonder maakt. “In de eerste plaats de betonnen wanden. Die

zijn bijna een halve meter dik waardoor ze de – weliswaar beperkte – straling van het afval volledig afschermen van de omgeving. Een dichte wapening maakt de wanden uitzonderlijk sterk.”

“De module is daarnaast uitgerust met een monitoringsysteem dat waarschuwt als er besmetting in het gebouw aanwezig zou zijn.

Een ventilatiesysteem houdt bovendien de luchtvochtigheid in de module constant. Zo wordt het afval in optimale omstandigheden opgeslagen.”

Millimeterwerk

Tot slot is er nog de manier waarop de operatoren van Belgoproces het afval stapelen. “Dat gebeurt met een rolbrug die ze besturen vanuit een

afgeschermd controlekamer”, zegt Maarten Houben. “De plaatsing van de vaten is geprogrammeerd in een computersysteem en de rolbrug berekent tot op de millimeter nauwkeurig waar elk vat moet komen. Intussen houden meerdere camera's alle handelingen in het oog. Dat maakt het werk van onze operatoren aangenaam en veilig!”

NIEUWE BOUWERF GESTART OP SITE IN DESSEL

Bij Belgoproces in Dessel wordt een nieuw opslaggebouw voor radioactief afval opgetrokken. Het zal plaats bieden aan ongeveer 7400 vaten met laagactief afval die mogelijk een risico lopen op gelvorming. Over ongeveer drie jaar kunnen de eerste vaten er terecht.

In 2013 werd tijdens een controle in een opslaggebouw een gelvormige uitloop vastgesteld op een aantal vaten met laagactief afval. Meteen daarna startte NIRAS een onderzoeksprogramma op. Daaruit bleek dat de gelvorming veroorzaakt werd door een chemische reactie in het beton dat het afval inkapselt. “Een zogenaamde alkali-silicareactie”, zegt Marnix Braeckeveldt van NIRAS. “Het gaat dus niet om een radiologische reactie.”

Apart gebouw

NIRAS en Belgoproces beslisten om de vaten die gelvorming kunnen vertonen in een apart gebouw te bewaren. Het nieuwe gebouw zal toelaten om de vaten veilig op te slaan, te inspecteren en op te volgen in de tijd.

Marnix Braeckeveldt: “Ondertussen onderzoeken we verder hoe de afvalvaten op lange termijn beheerd kunnen worden. Want nu voldoen ze niet aan de voorwaarden om in de oppervlaktebergingsinstallatie te komen. Door ze apart op te slaan, blijven ze ook gescheiden van de vaten die wel naar de berging gaan.”

Bijzondere stapeling

Midden februari ging de werf voor het opslaggebouw van start. Bij de oplevering, gepland midden 2024, zal het voldoen aan de laatste regelgeving van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) over de exploitatie van nieuwe opslaggebouwen. Paul Gielen van Belgoproces blikt alvast vooruit. “Het wordt geen installatie zoals de andere opslaggebouwen op de site in Dessel”, zegt hij. “Zo zullen de vaten niet in piramidevorm gestapeld worden, maar verticaal en per vier in metalen frames. Daardoor kunnen camera's, gemonteerd op een rolbrug, de vaten vanuit verschillende hoeken fotograferen.”

“Als een afvalvat van naderbij geïnspecteerd moet worden, kunnen we het dankzij die bijzondere manier van stapelen eenvoudig apart nemen. In een

WAT IS EEN ALKALI-SILICAREACTIE?

In betonnen constructies, zoals bruggen en gebouwen, vormt zich soms een gelachtige substantie die bij het opdrogen een witte neerslag achterlaat. De chemische reactie ontstaat wanneer drie bestanddelen uit het beton met elkaar reageren: alkaliën, reactief silicium en water. Ook bij sommige vaten met laagactief afval is zo'n reactie opgetreden. In de vaten wordt immers beton gebruikt om het afval te stabiliseren.

afgescheiden ruimte kunnen we vervolgens tussenkomen door de gel te verwijderen, als dat nodig zou zijn. Daarbij nemen we alle nodige voorzorgsmaatregelen zodat onze operatoren veilig kunnen werken, zoals aangepaste beschermende kledij.”

GEZONDHEID IN DE REGIO

Nieuwe resultaten 3xG-studie bekend

De medische onderzoeken in het kader van de 3xG-studie staan voorlopig on hold door de coronacrisis.

Vorige zomer presenteerden de onderzoekers van 3xG een rapport over de kankercijfers in Dessel, Mol en Retie. Dat vullen ze nu aan met cijfers over ziekenhuisopnames en aangeboren afwijkingen in de regio. Het laatste luik van het rapport, een analyse van de sterftcijfers, volgt later dit jaar.

Op vraag van de partnerschappen STORA (Dessel) en MONA (Mol) laat NIRAS de 3xG-studie uitvoeren. 3xG staat voor Gezondheid-Gemeenten-Geboorten. De studie is opgebouwd uit twee delen, met in de eerste plaats een gezondheidsopvolging of 'biomonitoring' van zo'n driehonderd kinderen en hun moeders uit Dessel, Mol en Retie. Daarnaast worden om de vijf jaar de ziekte- en sterftcijfers voor de regio bestudeerd. 3xG is een samenwerking tussen de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO), de UAntwerpen en het Provinciaal Instituut voor Hygiëne (PIH).

Vijfjaarlijkse analyse

Voor het vijfjaarlijkse rapport over de ziekte- en sterftcijfers hebben de onderzoekers onlangs het aantal ziekenhuisopnames en aangeboren afwijkingen in de regio geanalyseerd. Annelies De Decker van het PIH legt uit hoe dat in zijn werk ging. "Het aantal hospitalisaties vergeleken we met de Vlaamse cijfers; het aantal aangeboren afwijkingen met data uit de provincie Antwerpen. We hielden rekening met verschillen in bevolkingsdichtheid en in leeftijd."

Ziekenhuisopnames

Het resultaat van de analyse is over het algemeen positief. "Zo waren er in Dessel, Mol en Retie de voorbije jaren relatief minder ziekenhuisopnames voor schildklierproblemen bij vrouwen en voor suikerziekte bij mannen", vertelt De Decker. "Bij vrouwen lag het totale aantal hospitalisaties bovendien lager dan gemiddeld. Bij mannen zien we dan weer een groter aantal opnames."

"In beide groepen waren er meer hospitalisaties voor hart- en vaatziekten. Wat dat precies betekent, kan duidelijk worden als we later dit jaar de sterftcijfers kennen. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat huisartsen in deze regio hun patiënten sneller naar het ziekenhuis doorverwijzen, en dus meer preventief handelen. Een lagere sterfte door hart- en vaatziekten zou die veronderstelling steunen."

Aangeboren afwijkingen

Bij de cijfers over aangeboren afwijkingen viel op dat hartafwijkingen bij pasgeborenen minder vaak voorkomen in de onderzochte gemeenten. Wel werden er meer

heupproblemen bij de geboorte vastgesteld. Ook dat wordt best verder onderzocht, benadrukt De Decker.

"Het stellen van de diagnose van een heupafwijking kan licht verschillen van arts tot arts. Wat de ene arts afwijkend vindt, beschouwt de andere misschien nog net als normaal. Mogelijk spelen hier dus factoren mee zoals een specifieke manier van diagnosticeren in de regio."

Ook open ruggetjes komen relatief vaker voor in de 3xG-gemeenten. "Maar we moeten voorzichtig zijn bij het interpreteren van dat resultaat. Het gaat hier om kleine aantallen: toevalligheden kunnen dus een belangrijke rol spelen."

Preventief beleid

Nu het rapport er (grotendeels) ligt, gaan de onderzoekers aan de slag met de cijfers. "We willen onze resultaten voorleggen aan de gezondheidssector en de beleidsmakers uit de regio, zodat ze meegenomen kunnen worden in het preventieve gezondheidsbeleid. Zo kan er bijvoorbeeld een campagne komen die vrouwen stimuleert om foliumzuur te nemen bij een zwangerschap (swens). Dat kan helpen om een open ruggetje te voorkomen."

Het rapport zelf, de samenvatting en de presentatie van de onderzoeksresultaten kan je downloaden op de website van 3xG: studie3xg.be

OPNIEUW MEDISCHE ONDERZOEKEN IN DE LENTE?

Door de coronacrisis staan de medische onderzoeken binnen het andere luik van de 3xG-studie, de humane biomonitoring, voorlopig on hold. Maar daar kan binnenkort verandering in komen. "Zodra de coronamaatregelen het toelaten, pikken we de draad weer op", zegt Carmen Franken van het PIH. "We mikken op de maand mei of juni. Dankzij een nieuw draaiboek zal elk onderzoek coronaveilig verlopen. We hopen nog voor de zomer de laatste 7-jarigen te verwelkomen - dat zijn ruim honderd kinderen - zodat we de volledige groep hebben onderzocht. In de tweede helft van dit jaar kunnen we dan starten met de laboanalyses."

ALLE FEITEN OP EEN RIJTJE

Kom meer te weten over radioactief afval!

Radioactief afval is er nu eenmaal in ons land, daar kunnen we niet omheen. Een van de grote uitdagingen is dan ook om mens en milieu tegen de mogelijke risico's van dat afval te beschermen. Niet alleen vandaag, maar ook in een verre toekomst. Enkele vragen en antwoorden op een rijtje.

WAT IS RADIOACTIVITEIT?

Alle materie is opgebouwd uit atomen, de kleinste chemische bouwstenen. Sommige stoffen zijn radioactief omdat ze atomen met een onstabiele kern bevatten. Die kern gaat op zoek naar een nieuw evenwicht door overtollige energie uit te zenden in de vorm van geladen deeltjes (alfa- of bètastraling) of van elektromagnetische golven (gammastraling). Radioactiviteit is dus het uitzenden van ioniserende straling door bepaalde stoffen. Het uitzenden van die straling duurt totdat er een stabiel atoom ontstaat. Voor sommige stoffen neemt dat enkele minuten in beslag, voor andere miljoenen jaren.

WIE GEBRUIKT RADIOACTIEVE STOFFEN?

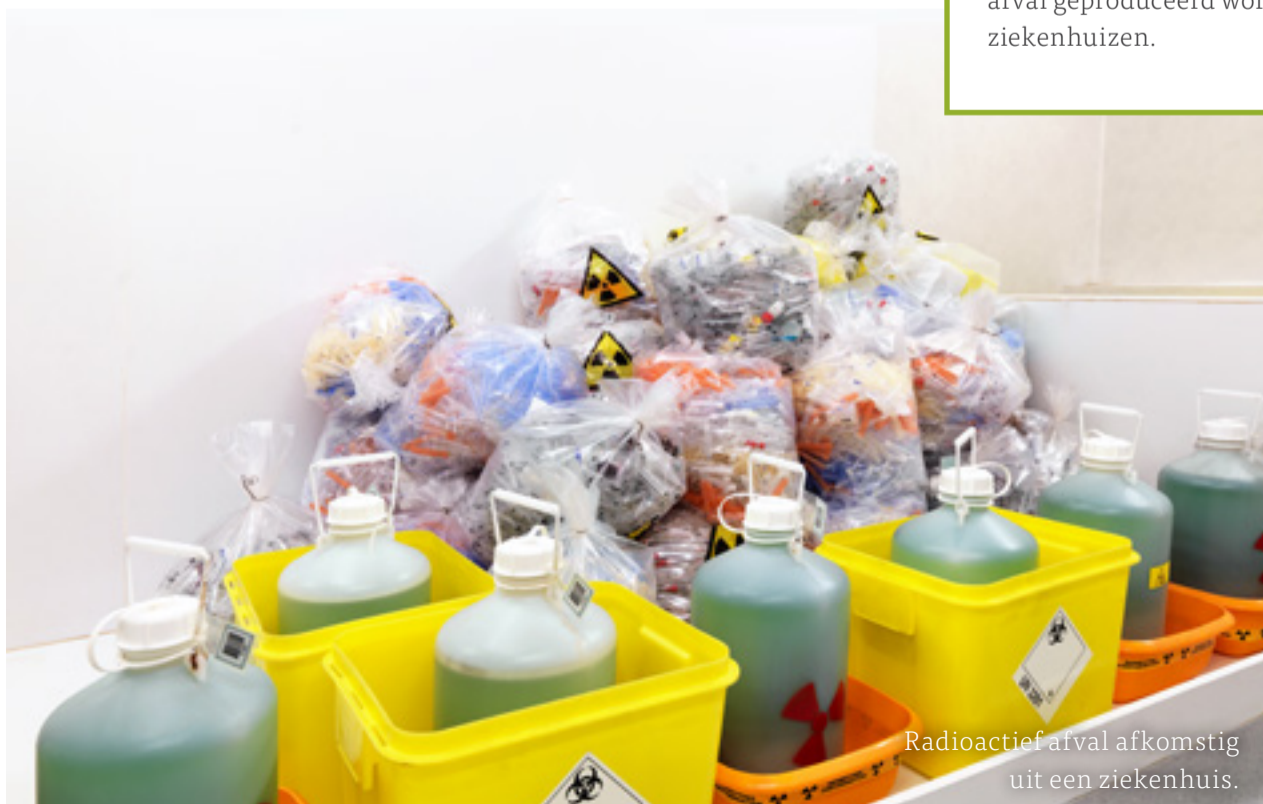
Verschillende sectoren maken gebruik van radioactieve stoffen. Bijvoorbeeld bedrijven die betrokken zijn bij de productie van elektriciteit door kernenergie. Maar ook ziekenhuizen, die radioactieve stoffen en ioniserende straling inzetten om ziektes op te sporen en te behandelen. Ook in de industrie en de landbouw vind je toepassingen met radioactiviteit, bijvoorbeeld in meettoestellen in de (petro)chemische industrie, om defecten in lasnaden op te sporen of om ziektekiemen in voedingsmiddelen te doden. Verder werken diverse laboratoria en onderzoekscentra met radioactieve stoffen.

VANWAAR KOMT HET RADIOACTIEVE AFVAL?

Net als bij tal van andere menselijke activiteiten, ontstaat er bij het gebruik van radioactieve stoffen ook afval dat niet meer gebruikt kan worden. Het grootste deel van het radioactieve afval komt vandaag van de kerncentrales van Doel en Tihange. Een ander belangrijk deel is afkomstig van enkele voormalige nucleaire sites waar vroeger radioactieve stoffen gebruikt werden voor onderzoek. In totaal telt ons land meer dan zeshonderd plaatsen waar radioactief afval geproduceerd wordt, zoals laboratoria en ziekenhuizen.

HOE ZIET RADIOACTIEF AFVAL ERUIT?

Radioactief afval lijkt vaak op huishoudelijk of industrieel afval. Denk aan materialen zoals beschermingskledij en injectienaalden, aan allerlei toestellen en gereedschappen, aan pompen en leidingen ... Maar het gaat ook om filters en harsen die in kerncentrales ingeschakeld worden voor zuiveringsdoeleinden. En natuurlijk om alles wat te maken heeft met de fabricage en het gebruik van nucleaire brandstof.

Radioactief afval afkomstig uit een ziekenhuis.

WAAR LIGT HET AFVAL OPGESLAGEN?

Zodra het radioactieve afval verwerkt is, wordt het opgeslagen in aangepaste gebouwen bij Belgoprocess (de industriële dochteronderneming van NIRAS) in Dessel. Daarbij wordt het afval ingedeeld in drie categorieën: laag-, middel- en hoogactief. Die indeling is gebaseerd op het activiteitsniveau (hoe sterk is de straling) en op de aard van de stralingen die het afval uitzendt (alfa, bèta of gamma). Vandaag ligt in Dessel vooral laag- en middelactief afval opgeslagen en een heel beperkt deel hoogactief afval.

WAAROM IS ER OP TERMIJN EEN ANDERE OPLOSSING NODIG?

De gebouwen bij Belgoprocess kunnen nog tientallen jaren mee, maar bieden geen oplossing op lange termijn. Omdat je de verantwoordelijkheid voor het veilige beheer van het afval niet kan doorschuiven naar de volgende generaties, is een definitieve berging noodzakelijk. Om te bepalen hoe welk afval geborgen zal worden, hanteert NIRAS een andere onderverdeling dan voor het beheer op korte termijn. Daarbij spelen zowel het activiteitsniveau (hoe sterk is de straling) als de levensduur van het afval (hoelang is het nog gevaarlijk) een belangrijke rol.

Op zoek naar meer informatie? Surf naar niras.be en abonneer je op onze newsletter!

HOE WIL NIRAS HET AFVAL OP LANGE TERMIJN BEHEREN?

Concreet hanteert NIRAS drie categorieën voor de definitieve berging:

- **Categorie A:** het laag- en middelactieve kortlevende afval, dat gedurende honderden jaren afgezonderd moet worden van mens en milieu. Dat krijgt een plaats in de bovengrondse modules van de toekomstige oppervlaktebergingsinstallatie in Dessel.

- **Categorie B & C:** het hoogactieve en/of langlevende afval, dat gedurende (honderd)duizenden jaren geborgen moet worden. Daarvoor kijken we naar een andere oplossing: geologische berging.

Computertekening van de toekomstige oppervlaktebergingsinstallatie in Dessel.

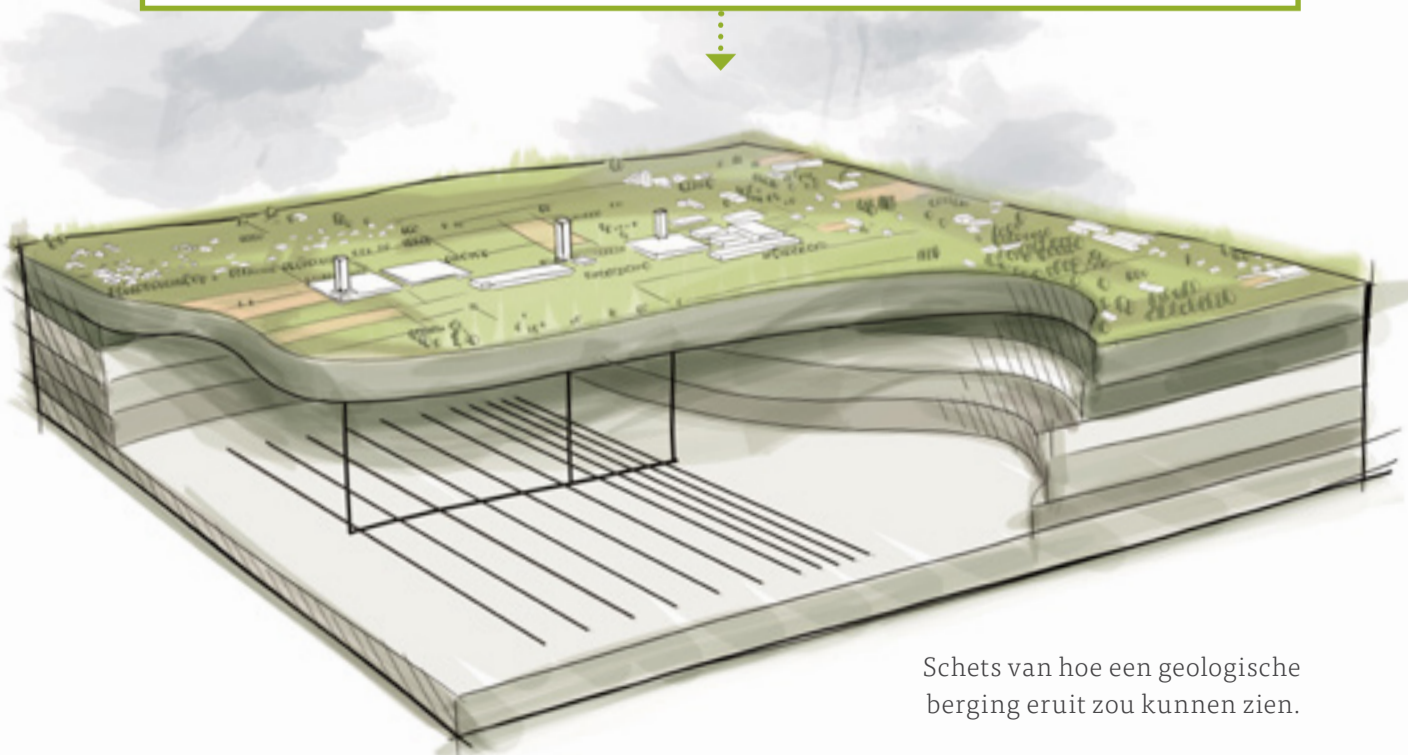

WAT IS GEOLOGISCHE BERGING?

Bij geologische berging wordt het afval afgezonderd in een kunstmatige installatie, honderden meters diep in een stabiele aardlaag. Er bestaat een brede internationale consensus dat dit de meest veilige eindbestemming voor dit soort afval is. In Mol gebeurt al meer dan veertig jaar onderzoek naar geologische berging. In het ondergrondse laboratorium HADES, 225 meter diep onder de grond, hebben wetenschappers aangetoond dat geologische berging in weinig verharde klei veilig en industrieel haalbaar is.

WAAR ZOU ZO'N GEOLOGISCHE BERGING KOMEN?

Het merendeel van de Europese landen met hoogactief en/of langlevend afval hebben al voor het principe van geologische berging gekozen. Ons land moet daarover nog een principebeslissing nemen. Zodra die politieke beslissing genomen is, zou een participatief project op poten gezet worden om een geschikte locatie te vinden. In het onderzoekslab HADES zal nooit radioactief afval geborgen worden.

Schets van hoe een geologische berging eruit zou kunnen zien.

Testafdalingen met nieuwe ophaalinstallatie gaan van start

Na ongeveer een jaar van renovatiewerken is de oudste toegang tot het ondergrondse onderzoekslaboratorium HADES in Mol bijna opnieuw klaar voor gebruik. Het toegangscomplex – dat al dateert van de jaren tachtig – kreeg een andere ophaalinstallatie, een nieuw ophaalgebouw en ook de schacht werd grondig nagekeken.

Dankzij de opknapbeurt blijft de toegang tot het laboratorium verzekerd. En dat is belangrijk, zegt Peter De Preter van EURIDICE, het economische samenwerkingsverband tussen NIRAS en SCK CEN dat het lab exploiteert. “In het ondergrondse onderzoekslaboratorium voeren wetenschappers al tientallen jaren baanbrekende studies uit naar de geologische berging van hoogactief en/of langlevend afval. De renovatie helpt om het onderzoek ook de komende

“De hele opknapbeurt helpt om het onderzoek in HADES ook de komende decennia voort te zetten.”

PETER DE PRETER,
EURIDICE

decennia voort te zetten. Alvast zeker tot 2045, aangezien de samenwerking binnen EURIDICE tot dan verlengd werd.”

Duitse normen

HADES bevindt zich op een diepte van 225 meter onder de terreinen van SCK CEN. Afdalen naar het lab doe je in een ophaalkooi via een van de twee toegangsschachten. Het is de oudste van die twee schachten die pas werd gerenoveerd, samen met de bijbehorende ophaalinstallatie en het ophaalgebouw. Drie aannemers stonden in voor de werken: Swinnen nv uit Balen, SPIE Belgium uit Geel en het Duitse Thyssen Schachtbau.

Roel Ven van bouwbedrijf Swinnen nv werkte als projectleider mee aan het nieuwe ophaalgebouw en aan de toren die de ophaalkooi draagt. Ook de renovatie van de schacht gebeurde deels onder zijn toezicht. Hij vertelt: “Dit was best een uitdagende opdracht. In de eerste plaats omdat er in België geen duidelijke regels meer zijn over hoe je dit soort installaties moet

ONDERGRONDSE BEZOEKEN PAS NA DE ZOMER

Als de situatie rond het coronavirus dit blijft toelaten, zal HADES nog tot het einde van de zomer alleen toegankelijk zijn voor onderzoek en onderhoud. Op 1 september 2021 komt daar verandering in: vanaf dan kunnen er opnieuw bezoeken plaatsvinden aan het ondergrondse lab. Boven de grond is de permanente tentoonstelling over het onderzoek naar geologische berging in principe wel open. Alleen kan je die voorlopig niet bezoeken door de coronamaatregelen.

Hou de website van EURIDICE in de gaten voor updates!

renoveren. Voor onze berekeningen hebben we daarom de Duitse normen gevolgd. Dat vroeg wel wat studiewerk.”

“Een andere uitdaging waren de nieuwe funderingen voor de toren die boven de schacht staat. Om die te storten moesten we eerst een deel van de ondergrond uitgraven, maar we hadden weinig informatie over hoe die er precies uitzag. Bij de bouw van HADES is de grond rond de schacht

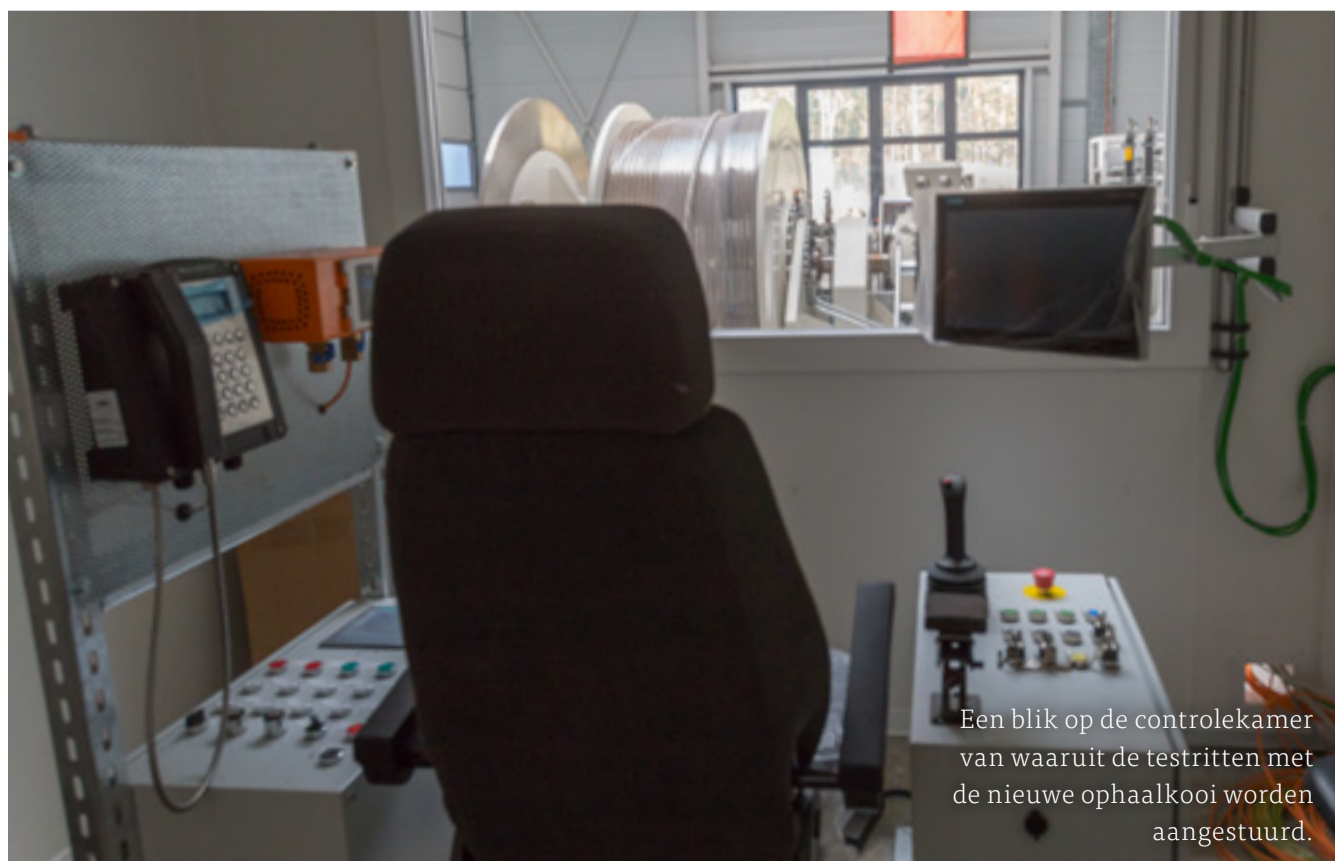
bovendien bevroren geweest. Dat maakte dat we voortdurend op onze hoede moesten zijn tijdens de werken.”

Twee maanden testrijden

Nu de renovatie is afgerond kunnen de testritten met de nieuwe ophaalkooi beginnen. “Die testfase zal zo’n twee maanden duren”, zegt Peter De Preter. “We zullen controleren of de ophaalinstallatie werkt zoals vastgelegd in het bestek. Dat doen we samen met een erkende keuringsfirma. Zodra zij het licht op groen zetten, kan de schacht weer dienstdoen als nooduitgang en voor het vervoer van materiaal. Volgens de huidige planning kan dat tegen het begin van de zomer.”

“In België zijn er geen duidelijke regels voor dit soort renovaties. Dat maakte het best een uitdagende opdracht.”

ROEL VEN,
SWINNEN NV

Een blik op de controlekamer van waaruit de testritten met de nieuwe ophaalkooi worden aangestuurd.

“Als het om veilig werken gaat, zijn er geen compromissen mogelijk”

Stephan Vanderhoydonk (NIRAS) heeft maar één prioriteit in zijn job: de veiligheid van de medewerkers op onze bouwerven.

NIRAS laat vandaag meerdere werven uitvoeren in Dessel. Veiligheidscoördinator Stephan Vanderhoydonk ziet er mee op toe dat die in alle veiligheid verlopen. Zijn doel: arbeidsongevallen voorkomen, zowel tijdens de bouw als tijdens de exploitatie van nieuwe installaties.

Hoe bent u bij NIRAS terechtgekomen?

“Ik ben hier begonnen in 2015. Maar eigenlijk werkte ik al enkele jaren onrechtstreeks voor NIRAS, bij een studie bureau dat onder andere betrokken was bij het ontwerp van de Installatie voor de productie van monolieten, de IPM. Ik was dus al bekend met de verschillende werven. Toen het studie bureau stopte met de activiteit waarin ik me gespecialiseerd had – veiligheidscoördinatie – kon ik vlot de overstap naar NIRAS maken om er mijn werk verder te zetten.”

Wat houdt uw job precies in?

“Als veiligheidscoördinator ben ik samen met mijn collega's en de werftoezichters verantwoordelijk voor de veiligheid van de aannemers op onze werven. Momenteel zijn dat vooral de bouwprojecten op de toekomstige oppervlakte-bergingssite voor laag- en middel-radioactief kortlevend afval in Dessel. Voor die projecten zie ik er mee op toe dat alle mogelijke

maatregelen genomen worden om arbeidsongevallen te voorkomen.”

“Dat begint al bij de ontwerpfase, voor er nog maar een steen is gelegd. Mijn collega's en ik bestuderen dan samen met de bouwheer en de architect het ontwerpplan, en geven aan waar dat plan aangepast moet worden om veilig te kunnen werken. Niet alleen tijdens de bouw, maar ook tijdens de exploitatie van het gebouw. Stel dat in de plannen staat dat er op het dak gewerkt zal worden, dan wijzen we erop dat daar een beschermende leuning moet komen. Doorgaans is dat al opgenomen in het ontwerp en in de werkplanning. Maar is dat niet zo, dan wordt het toegevoegd.”

Wat zijn de belangrijkste aandachtspunten op de werven?

“Aangezien er op de site in Dessel veel op hoogte gewerkt wordt, is vooral het voorkomen van valpartijen een aandachtspunt. We laten daarom balustrades plaatsen – tijdelijk of vast – en werken met

valnetten en -harnassen als een taak dat vereist. Ook gaten in de vloer en diepe goten worden steevast afgedekt en aangeduid. We doen er trouwens alles aan om de veiligheidscultuur bij NIRAS en onze industriële dochteronderneming Belgoproces over te dragen op de aannemers.”

Hoe ziet een doorsnee werkdag eruit voor u?

“Ik begin graag vroeg aan mijn dag. Meestal kom ik rond zeven uur 's ochtends aan op kantoor om administratief werk uit te voeren voor ik naar de werven vertrek. De rest van de dag is gevuld met werkbezoeken. Ik probeer om minstens één keer per week op elke bouwplaats langs te gaan. Bij de bouw van de IPM ben ik het nauwst betrokken: daar neem ik dagelijks deel aan de werfvergadering met de aannemers.”

“Tijdens die vergadering volg ik op of de veiligheidsmaatregelen uit het ontwerp ook effectief worden toegepast. Ik waak er bijvoorbeeld over dat verschillende onderaannemers niet gelijktijdig in dezelfde ruimte werken als hun activiteiten dat niet toelaten. Dat is soms tegen de zin van de aannemers, die hun planning dan moeten aanpassen,

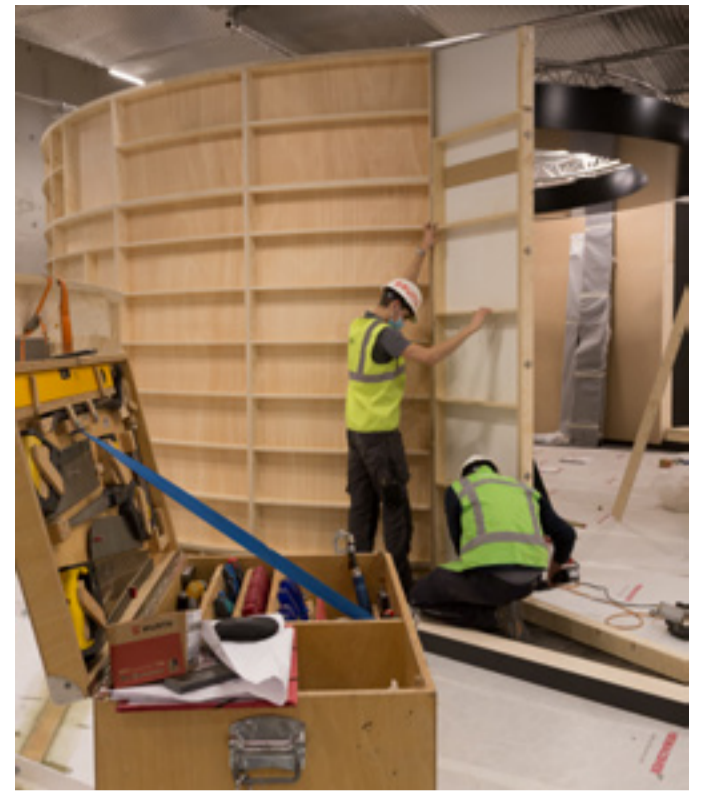
maar als het om veiligheid gaat, zijn er geen compromissen mogelijk. ‘We doen het veilig of we doen het niet’, daar hamer ik op.”

Uit welke aspecten van uw job haalt u de meeste voldoening?

“Als 's avonds iedereen gezond en wel weer naar huis vertrekt, dan ben ik tevreden. De veiligheid van de medewerkers op de werven is mijn enige prioriteit. Ik durf dat zelfs een roeping te noemen. Daarnaast geeft het natuurlijk voldoening dat ik bij NIRAS kan meewerken aan de realisatie van enkele unieke bouwwerken. De IPM, het bezoekers- en ontmoetingscentrum Tablo ... Dat zijn stuk voor stuk bijzonder mooie projecten.”

“We doen er alles aan om onze veiligheidscultuur over te dragen op de aannemers.”

STEPHAN VANDERHOYDONK,
NIRAS

INTERACTIEVE EXPO TABLOO WORDT INGERICHT

De werf van het toekomstige bezoekers- en ontmoetingscentrum Tabloo in Dessel gaat stilaan haar laatste maanden in.

Op het gelijkvloers en op de eerste verdieping zijn de aannemers volop bezig met onder andere de vloeren, de binnenbekleding en de afwerking van de technische installaties. Op de tweede verdieping staan ze al een stapje verder. Alle technieken zijn er

geïnstalleerd, zoals de verlichting en de ventilatie, en ook het parket ligt er.

De tweede verdieping moest wat eerder klaar zijn omdat daar sinds kort de interactieve expo over radioactiviteit en het beheer van radioactief afval wordt ingericht. Vorige maand verhuisden de onderdelen van de tentoonstelling een voor een van de ateliers van de expobouwer naar Tabloo.

Sommige van die opstellingen zijn intussen al opgebouwd. Daardoor kon ook de installatie van de projectoren, de interactieve schermen en de andere multimedia beginnen.

Na de zomervakantie wordt het hele centrum – van de expo tot de theaterzaal – grondig getest. Tabloo zal dus helemaal op punt staan wanneer het begin 2022 de deuren opent voor het grote publiek.

VIRTUELE INFOSESSIE LOKT ZESTIG LOKALE BEDRIJVEN

NIRAS en haar industriële dochteronderneming Belgoprocess zorgen voor heel wat werkgelegenheid in de regio. En dat zal nog een tijdje zo blijven. Op de sites in Dessel en Mol staan immers tal van (bouw-) projecten op de planning waaraan lokale kmo's en leveranciers mogelijk een steentje kunnen bijdragen.

Maar welke aandachtspunten zijn er voor wie in onderaanneming wil werken op een nucleaire site? En hoe verloopt het meedingen naar een openbare

aanbesteding? Samen met onder andere NIRAS en Belgoprocess organiseerde de plaatselijke afdeling van ondernemersnetwerk Voka daarover begin dit jaar een online infosessie.

In totaal lieten ongeveer zestig lokale bedrijven zich wegwijs maken in de wereld van de overheidsaanbestedingen. Verschillende van hen toonden een bijzondere interesse voor onze activiteiten en gaven aan meer te willen weten over toekomstige projecten.

LIBRA GAAT OPNIEUW VAN START

Door de coronacrisis vielen bijna alle geplande activiteiten van het Leer- en Infopunt Beheer Radioactief Afval (LIBRA) het afgelopen jaar in het water. LIBRA maakt zich daarom op voor een doorstart in het academiejaar 2021-2022. Het inhoudelijke programma wordt volop voorbereid. Eén ding is alvast zeker: het gloednieuwe bezoekerscentrum Tabloo in Dessel zal mee een rol spelen in het aanbod.

LIBRA werd in 2016 opgericht door NIRAS, de partnerschappen STORA en MONA en de Thomas More Hogeschool Kempen. Via projectwerk en studiedagen wil het jongeren uit de regio actiever betrekken bij het duurzame beheer van radioactief afval. LIBRA organiseert ook infosessies voor alle inwoners van de streek, waarin complexe onderwerpen op een laagdrempelige manier worden toegelicht.

Met de KU Leuven Campus Geel komt er nu een extra partner aan boord. De samenwerking met de universiteit moet het onder andere mogelijk maken om in de toekomst meer studenten te bereiken en ook masterproeven te begeleiden vanuit LIBRA.